

Въ това врѣме минаватъ двѣ момчета.

— Слушай, Петре, я да поведемъ мулето, до като нѣма стопанина му!

— Не, не бива, количката е пълна (и може да се прѣкатури!

— Нѣма, азъ ще го държа за юздата, а ти ще го карашъ! Хайде! . . . и Боянъ дръпна мулето.

Той го потегли доста бързо. Искаше отъ полянката да слѣзе направо на пѣтя. Мѣстото тамъ бѣше издигнато, колцата се изкривиха и се обърнаха. Всичкиятъ товаръ се прѣсна по земята. Пакостниците удариха на бѣгъ . . .

Дѣдо Богданъ видѣ нещастieto. Разтреперанъ се развика подиръ тѣхъ, но какво да направи! . . .

